

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. A. M. M.**, s miestom podnikania P.Ž., zastúpeného advokátkou JUDr. A. R., so sídlom J., proti žalovanému **Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Piešťany**, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 21. januára 2010 č.k. 14S/151/2009-33 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 21. januára 2010, č.k. 14S/151/2009-33, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009, ktorým udelil podľa § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z.z.“) povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly, pre kontrolnú linku typu C, určenú na technickú kontrolu pravidelnú

vozidiel kategórií L, M₁, M₂, M₃, N₁, N₂, N₃, O₁, O₂, O₃, O₄, T a R (ďalej len „povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly“) žiadateľovi spoločnosti H. G.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. novembra 2009.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že na konanie podľa zákona č. 725/2004 Z.z. sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je ustanovené inak, a teda na základe uvedeného účastníkom konania o žiadosti žiadateľa H. G. boli žiadateľ a príslušný správny orgán. Preto žalobca nebol účastníkom tohto konania, ani nebol dôvod, aby s ním ako s účastníkom správneho konania bolo konané, z čoho krajský súd vyvodil záver, že žalobca nie je osobou oprávnenou domáhať sa, aby sa s ním ako s účastníkom konania zaobchádzalo a aby sa mu doručovalo napadnuté uznesenie.

Krajský súd skonštatoval, že žalobca ako osoba, ktorá nebola, ani nemala byť účastníkom správneho konania vo veci žiadosti spoločnosti H. G., nie je z tohto titulu oprávnená domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutia ani cestou odvolania ani cestou žaloby postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Dodal, že ani na účely správneho konania ani na účely súdneho prieskumu správnych rozhodnutí nie je možné odvodiť účastníctvo žalobcu v konaní z ust. § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade evidentný konkurent žalobcu v hospodárskej súťaži získal na základe napadnutého správneho konania jediné toho času dostupné povolenie na vykonávanie činnosti, o udelenie ktorého mal záujem aj žalobca. Ďalej vyslovil, že bez ohľadu na tvrdenia o pochybeniach žalovaného má za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky preukázania, že „môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý“, nakoľko z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca bol jedným z viacerých, minimálne troch žiadateľov. Preto nie je možné automaticky predpokladať, že v prípade preukázania pochybenia pri udeľovaní povolenia spoločnosti H. G. by bolo povolenie udelené žalobcovi.

O náhrade trov konania krajský súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc záver krajského súdu, že žalobca nie je účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 2009/01000 a ani nebol dôvod, aby s ním ako s účastníkom správneho konania bolo konané, v súvislosti čím uviedol, že podanou žalobou žalobca nenapáda len rozhodnutie, ale celý procesný postup žalovaného. Vyslovil názor, že so žalobcom bolo v priebehu celého konania na správnom orgáne konané ako s účastníkom konania, o čom svedčí aj fakt, že dňa 05. októbra 2009 bolo žalobcovi riadne umožnené so súhlasom správneho orgánu nahliadnutie do spisu sp. zn. 2009/01000, ktoré tvrdenie opiera o záznam z nahliadnutia do spisu podpísaný žalobcom, jeho právnou zástupkyňou a I. P. B. (riaditeľom Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P.). Žalobca zdôraznil, že v zmysle ust. § 14 Správneho poriadku, podľa ktorého je účastníkom konania osoba, ktorá tvrdí, že môže byť vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach dotknutá, považoval aj žalovaný žalobcu za účastníka konania, čo podľa žalobcu potvrdzuje nesprávnosť uvedeného záveru krajského súdu.

Žalobca vytýkal súdu prvého stupňa aj tvrdenie, že nie je možné automaticky predpokladať, že v prípade, ak by došlo k pochybeniu žalovaného v konaní o udelenie povolenia pre spoločnosť H. G., bolo by povolenie udelené žalobcovi, nakoľko tento na základe nahliadnutia do administratívneho spisu zistil, že okrem konania o žiadosti žalobcu a spoločnosti H. G. bolo vedené aj tretie konanie o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly, ktoré však bolo rozhodnutím žalovaného zastavené. Doplnil, že žiadosť žalobcu o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly obsahovala všetky náležitosti požadované zákonom č. 725/2004 Z.z. a náležitosti vykonávacích právnych predpisov k uvedenému zákonu v zákonnej lehote 30 dní, preto sa dá podľa žalobcu predpokladať, že v prípade pochybenia žalovaného v konaní žiadateľa spoločnosti H. G., bolo by toto povolenie udelené žalobcovi. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný postupoval riadne podľa platnej právnej legislatívy Slovenskej republiky vzťahujúcej sa na udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly, avšak nie je možné predpokladať, že spoločnosti H. G. by takéto povolenie bolo udelené.

Záverom žalobca zhrnul priebeh administratívneho konania, v rámci ktorého upozornil na niektoré realizované úkony a zdôraznil skutočnosť, že dňa 02. septembra 2009 rozhodol žalovaný o zastavení konania o žiadosti žiadateľa H. G., keď rozhodnutie bolo doručené 07. septembra 2009. Dodal, že po jedenástich dňoch od zastavenia konania (dňa 18. septembra 2009) podal žiadateľ H. G. žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty a zároveň podal žiadosť o doplnenie podania, a teda prekročil lehotu stanovenú správnym orgánom o 15 dní, pričom nebolo podané odvolanie proti zastaveniu konania sp. zn. 2009/01000, napriek čomu bolo žiadateľovi H. G. udelené povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly. Vzhľadom na uvedené navrhol rozhodnutie žalovaného č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009 zrušiť a vec vrátiť správnemu orgánu na nové konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje odvolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave za správne. Zdôraznil, že žalobca nikdy nebol žalovaným považovaný za účastníka konania vo veci udelenia povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly vedeného pod sp. zn. 2009/01000. Žalobca sa v priebehu konania neobrátil na žalovaného s tvrdením, že sa rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 2009/01000 môže týkať jeho práv a ani nežiadal o priznanie postavenia účastníka konania a pre uvedené mu tiež neboli doručované písomnosti týkajúce sa spisu zn. 2009/01000. Dodal, že nahliadnutie do spisu uskutočnené dňa 05. októbra 2009 bolo žalobcovi a jeho právnej zástupkyňi umožnené riaditeľom Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Piešťany v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že žalovanému boli doručené tri žiadosti o udelenie oprávnenia na zriadenie stanice technickej kontroly, keď prvý žiadateľ spoločnosť H. G. podal žiadosť dňa 22. mája 2009, druhý žiadateľ dňa 03. júla 2009 a tretí žiadateľ žalobca dňa 02. septembra 2009, pričom žalobca ako tretí žiadateľ bol účastníkom konania vo veci žiadosti o udelenie oprávnenia na zriadenie stanice technickej kontroly vedenom pod sp. zn. 2009/01622. Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky bol stanovený postup pri udeľovaní povolení obvodnými úradmi pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie na zriadenie stanice technickej kontroly podľa ust. § 38 zákona č. 725/2004 Z.z. a tento postup je krajskými a obvodnými úradmi pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v plnej miere rešpektovaný a riadia sa ním pri vydávaní povolení na zriadenie stanice technickej kontroly podľa ust. § 38

zákona č. 725/2004 Z.z. Konanie vo veci udelenia povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre druhého a tretieho žiadateľa bolo rozhodnutím žalovaného prerušené do doby právoplatného rozhodnutia o udelení, resp. neudelení povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre prvého, resp. následne pre druhého žiadateľa.

K námietkam žalobcu týkajúcim sa zastavenia konania o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly vo veci žiadosti žalobcu uviedol, že žalovaný zamietol žiadosť o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly v poradí druhému i tretiemu žiadateľovi, nakoľko dňa 13. novembra 2009 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie žalovaného o udelení povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre prvého žiadateľa a tým v okrese Piešťany nebolo voľné miesto v sieti staníc technických kontrol určenej pre technické kontroly pravidelné. Preto žalovaný žiadosti druhého a tretieho žiadateľa – žalobcu zamietol, nakoľko v konaní nebolo možné pokračovať z vyššie uvedeného dôvodu.

K priebehu konania opísaného žalobcom uviedol, že rozhodnutie o zastavení konania č. 2009/01000-ZK zo dňa 02. septembra 2009 bolo prvému žiadateľovi doručené dňa 07. septembra 2009 a následne bola žalovanému doručená Žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty a vybavenie veci v rámci autoremedúry, alternatívne odvolanie voči rozhodnutiu o zastavení správneho konania vo veci žiadosti o udelenie povolenia na zriadenie STK, keď odvolanie účastníka konania voči rozhodnutiu č. 2009/01000-ZK zo dňa 02. septembra 2009 bolo žalovanému doručené dňa 18. septembra 2009, teda bolo podané v zákonnej lehote a preto rozhodnutie č. 2009/01000-ZK nenadobudlo právoplatnosť. Odvolanie žiadateľa bolo predložené v súlade s § 57 ods. 2 Správneho poriadku odvolaciemu orgánu – Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava na preskúmanie. Dňa 10. novembra 2009 obdržal žalovaný rozhodnutie Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava č. 2009/01755 zo dňa 09. novembra 2009, v ktorom podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku odvolaním napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2009/01000-ZK zo dňa 02. septembra 2009 zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne dňa 13. novembra 2009 bolo žalovaným udelené povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly prvému žiadateľovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa po dôkladnom preštudovaní kompletného spisového materiálu v plnom rozsahu stotožnil s názorom Krajského súdu v Trnave, ktorý napadnutým rozhodnutím konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., pretože žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby, pričom správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu nepovolal za účastníka predmetného správneho konania.

V správnom súdnictve (piata časť O.s.p.) je okruh účastníkov konania vždy vymedzený zákonom. V konaniach o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je okruh účastníkov vymedzený § 250 O.s.p., podľa ktorého sú účastníkmi konania žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. je na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu aktívne legitimovaná fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Kto je žalobcom vyplýva z § 250 ods. 2 O.s.p.. Je ním fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

V danom prípade žalobca v odvolaní namietal, že s ním bolo v priebehu celého konania o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly vedeného na žalovanom správnom orgáne konané ako s účastníkom konania, o čom podľa neho svedčí aj fakt, že dňa 05. októbra 2009 mu bolo riadne umožnené so súhlasom žalovaného nahliadnuť do spisu sp. zn. 2009/01000 a robiť si výpisy, odpisy a vyhotovovať kópie zo spisu v súlade s ust. § 23 Správneho poriadku. Z uvedeného dôvodu považoval záver Krajského súdu v Trnave o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania za nesprávny a v rozpore so zákonom.

Samotné tvrdenie žalobcu o nesprávnosti záverov krajského súdu a ich rozpore so zákonom nestačí. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných ustanovení posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V konaní podľa piatej časti O.s.p. súd poskytuje ochranu len subjektívnym právam žalobcu. Pokiaľ sa žalobca domáha ochrany cudzích práv, alebo aj žiada ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nejde, žaloba je podaná neoprávnenou osobou.

Ak súd zistí, že žalobca nebol osobne ukrátený rozhodnutím správneho orgánu na svojich právach, nebol oprávnený ani na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia. Z tohto dôvodu súd uznesením podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastaví.

V predmetnej právnej veci bolo úlohou súdu prvého stupňa v prvom rade skúmať, či je splnená podmienka aktívnej legitímácie na strane žalobcu, t.j. v zmysle § 247 ods. 1, resp. § 250 ods. 1, 2 O.s.p. Z ustanovenia § 250 ods. 2 veta prvá O.s.p. vyplýva, že žalobcom je ten, **kto bol účastníkom správneho konania**, ktorého zákonnosť postupu a rozhodnutia v ňom vydanom sa preskúmava. Aby súd správne posúdil, či žalobca má byť účastníkom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009 alebo nemá, musel skúmať, či bol, resp. mal byť účastníkom preskúmaného správneho konania.

V danom prípade sa jedná o konanie o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly upravené v § 38 zákona č. 725/2004 Z.z. Podľa § 109 ods. 1 cit. zákona sa na konanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (t.j. Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného vyplýva, že vzťah medzi Správnym poriadkom a zákonom č. 725/2004 Z.z. je vzťahom všeobecného a osobitného zákona, kde všeobecným právnym predpisom je Správny poriadok a osobitným, resp. špeciálnym právnym predpisom je zákon č. 725/2004 Z.z. Preto sa v zmysle zásady „lex specialis derogat legi generali“ použije na uvedené správne konanie najprv osobitný zákon a pokiaľ ten neobsahuje procesné ustanovenia,

ktoré je potrebné aplikovať v konaní, aplikujú sa ustanovenia všeobecného zákona, t.j. Správneho poriadku.

Zákon č. 725/2004 Z.z. neobsahuje špeciálnu úpravu okruhu účastníkov v preskúvanom konaní, preto sa použije v zmysle vyššie uvedenej zásady ustanovenie § 14 Správneho poriadku, ktoré definuje účastníkov správneho konania vo všeobecnosti.

Podľa § 14 ods. 1,2 Správneho poriadku je účastníkom konania ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 1 ods. 1, písm. f/ zákona č. 725/2004 Z.z., tento zákon upravuje podmienky prevádzky cestných vozidiel a zvláštnych vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách: technické kontroly cestných vozidiel a zvláštnych vozidiel, práva a povinnosti osôb, ktoré prevádzkujú stanice technickej kontroly.

Podľa § 37 ods. 1, 2 zákona č. 725/2004 Z.z. stanica technickej kontroly je pracovisko špecializované na vykonávanie technických kontrol vozidiel. Stanice technickej kontroly sa členia na jednotlivé typy podľa počtu kontrolných liniek a kategórie vozidiel, na ktorých sa vykonávajú jednotlivé druhy technických kontrol. Sieť staníc technickej kontroly a ich počty podľa jednotlivých druhov technických kontrol a typov staníc technických kontrol určuje ministerstvo.

Napriek skutočnosti, že krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol nesprávne, že účastníkom konania o žiadosti žiadateľa H. G. podľa zákona č. 725/2004 Z.z. boli žiadateľ a príslušný správny orgán, keď postavenie účastníka správneho konania nemá správny orgán, ktorý konanie uskutočňuje, súhlasí odvolací súd s jeho záverom, že žalobca nesplnil podmienku preukázania, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo

povinnostiach priamo dotknutý, keďže za osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá, je možné považovať takú osobu, u ktorej môže vydaným rozhodnutím dôjsť k zmene právneho postavenia. Avšak z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca bol jedným z viacerých (minimálne troch) žiadateľov, z čoho nie je možné priamo vyvodiť, že v prípade preukázania pochybenia pri udeľovaní povolenia spoločnosti H. G., by bolo povolenie udelené žalobcovi.

Odvolačia námietka žalobcu, ktorý na základe skutočnosti, že žalovaný mu umožnil nahliadnuť do spisu vedeného pod sp. zn. 2009/01000 dospel k záveru, že tento s ním koná ako s účastníkom konania je neodôvodnená, nakoľko podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám môžu iné osoby požiadať o informácie zo spisov týkajúcich sa správneho konania bez toho, aby museli preukazovať dôvod (§ 16 cit. zákona). Aj v tomto prípade treba vykonať v spise záznam obsahujúci údaje o tom, kto do spisu nazrel, ktorý zamestnanec bol prítomný pri nazeraní do spisu a čas, kedy došlo k nazretiu do spisu.

Odvolačí súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom uznesení, že žalobca nebol účastníkom správneho konania vo veci žiadosti spoločnosti H. G. a nie je preto oprávnený domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutia, nakoľko vydané rozhodnutie neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, t.j. nedochádza k zmene jeho hmotnoprávneho postavenia. Dodáva, že v právnej praxi nestačí, ak sa vydané rozhodnutie dotkne konkrétnej osoby len nepriamo, napr. ekonomicky, nie však právne. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/151/2009-33 zo dňa 21. januára 2010 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Na margo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že žalobou napadnuté rozhodnutie, ktoré vydal Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Piešťany je prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu, voči ktorému je prípustné odvolanie, o ktorom rozhoduje krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie ako správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 58 ods. 1 Správneho poriadku). Takéto rozhodnutie však nie je preskúmateľné v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pretože nesplňa predpoklad uvedený v ustanovení § 247 ods. 2

O.s.p., teda že nejde o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Až právoplatné rozhodnutie o odvolaní vydané krajským úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie je preskúmateľné súdom na základe žaloby. Aj vzhľadom na uvedené Krajský súd v Trnave postupoval správne, keď konanie podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave dňa 7. októbra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská